

førte et økonomisk ansvar for kommunen — var der søgt taget hensyn til i lovforslaget.

Der havde under forslagets udarbejdelse været en forhandling med repræsentanter for de kommunale organisationer, og forslaget var på visse punkter ændret på grundlag af de ved forhandlingen fremkomne synspunkter. Organisationerne havde imidlertid måttet forbeholde sig deres stilling til forslagets enkeltheder, og ministeren var villig til videre forhandling om disse spørgsmål under behandlingen i folketinget.

Ministeren var i det hele taget villig til forhandling om alle punkter i lovforslaget og ville være åben for alle forslag til forbedringer, der måtte fremkomme.

Ved 1. behandling fik lovforslaget en velvillig modtagelse.

Alle erkendte, at udviklingen mod mere fritid medførte et voksende behov for fritidsundervisning og fritidsbeskæftigelse, som det også af samfundsmæssige grunde var af stor betydning at få dækket. Der var således enighed om principperne i lovforslaget, men mange enkeltheder måtte kræve en grundig behandling.

Af den af udvalget afgivne *beretning* fremgår bl. a., at lovforslaget kan ventes genfremsat i næste folketingsår, at udvalget har foretaget en gennemgang af forslaget, som bl. a. har medført en lang række spørgsmål til ministeren, og at udvalgets arbejde med disse spørgsmål vil blive fortsat i næste samling. Som bilag til beretningen er optrykt udvalgets spørgsmål til ministeren og dennes svar tillige med samtlige henvendelser, som udvalget har modtaget angående lovforslaget.

Som det vil fremgå af det anførte, kunne udvalget ikke afslutte sit arbejde.

12. Forslag til lov om ændring i lov om tipning. (*Poul Schlüter, Bendix, Knud Bro og Ninn-Hansen*). [A. sp. 2557].

Mundtlig fremsættelse $28\frac{1}{2}$ (F. sp. 2022). 1. beh. $29\frac{1}{3}$ (F. sp. 3159). Partiernes ordførere: Kjeld Olesen, Ib Thyregod, Poul Schlüter, Morten Lange, Niels Helveg Petersen og Diderichsen. Henvist til samme udvalg som forslag til lov om ændring i lov om tipning, se side 198.

Ved lovforslaget foresloges nogle ændringer i lov om tipning, jfr. lovbekendtgørelse nr. 171 af 18. juni 1956, som ændret ved lov nr. 183 af 4. juni 1964, § 73 i lov nr. 213 af 4. juni 1965 og lov nr. 405 af 24. november 1965.